

РЕШЕНИЕ

№ 2230

гр. София, 04.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 45 състав,
в публично заседание на 29.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **1125** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл 117 КСО.

Производството е образувано по жалба на С. М. А., чрез адв. С., адрес за призоваване: [населено място], [улица], ет. 1, ап. 2, срещу Решение № 2153 – 21 – 7 от 14.01.2022 г. на Директора на Териториално поделение С. – град, с което е оставена без уважение жалбата срещу разпореждане № РНП – 8 – 4 – 21- 01041420 / 30.11.2021 г. на длъжностно лице по чл. 114, ал. 4 КСО.

В жалбата се излагат аргументи, че решението е незаконосъобразно, неправилно и необосновано. Жалбоподателят не се е разпореждал с получените парични средства. Според жалбоподателя паричните суми са изтеглени в И.. Получените суми се търсят от лицето, което ги е пълучило. Едва след това идват наследниците.

В съдебно заседание жалбоподателят С. М. А., редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът, в съдебно заседание се представлява от юриконсулт Д. П.. Искане от съда жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Претендира юриконсултска възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована не изпраща представител за участие в съдебното заседание.

Съдът, след като се запозна с писмените доказателства и с доводите на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

С. А. е депозирал жалба пред административния орган (вх. № 1012 – 21 – 1918 / 22.12.2021 г. срещу разпореждане № РНП – 8 – 4 – 21-01041420 / 30.11.2021 г. на

длъжностно лице по чл. 114, ал. 4 от КСО, с което на основание чл. 114, ал. 4, във връзка с чл. 113 и чл. 114, ал. 1 КСО е разпоредено в качеството му на единствен наследник на починалия Л. М. М. да възстанови неоснователно изплатени суми. Сумите са изплатени след смъртта на правоимащото лице Л. М. М. Те са от наследствена пенсия за осигурителен стаж и възраст в размер на 828, 07 лева, от която главница за периода от 01.05.2021 г. до 31.07.2021 г. в размер на 788, 98 лева и законна лихва в размер на 39, 09 лева, начислена на основание чл. 113 от КСО до 30.11.2021 г.

Пред административния орган С. А. поддържа, че не е получавал пенсията на починалия си брат. Установено е от административния орган, че на Л. М. М., е отпусната наследствена пенсия за осигурителен стаж и възраст, считано от 12.05.2018 г., изплащана по посочената от лицето лична банкова сметка в банка ДСК. Административният орган е изискал от Район Студентски служба „ЕСГРАОН“ на дата 13.08.2021 г. удостоверение за наследници на Л. М. М.. Постъпил е отговор от район О. – СО, към който е приложено удостоверение за наследници от дата 31.08.2021 г. Съгласно акт за смърт № 497 / 04.08.2021 г. Л. М. М. е починал на дата 14.04.2021 г.

С разпореждане от 01.09.2021 г. на Ръководител „ПО“ на основание чл. 96, ал. 1, т. 1 от КСО е прекратена наследствената пенсия за осигурителен стаж и възраст на Л. М. М., поради смъртта на лицето, считано от 30.04.2021 г. – края на месеца, през който е починал пенсионерът. В резултат на липсата на информация за отпадане на основанието за получаване на пенсиите, същите са изплащани за периода от 01.05.2021 г. до 31.08.2021 г. За посочения период Л. М. М. не е имал право на пенсия, но сумите са преведени, тъй като пенсионният орган не е бил уведомен за настъпилото събитие – смъртта на пенсионера.

Органът е приел, че съгласно чл. 85, ал. 7 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж неоснователно получените суми за пенсия след смъртта на пенсионера се възстановяват от лицето, което ги е получило, или солидарно от наследниците, заедно с лихвата по чл. 113 КСО. За събиране на сумите се издава разпореждане от длъжностното лице, на което е възложено ръководството на контрола по разходите на ДОО в съответното териториално поделение на НОИ, или друго длъжностно лице, определено от ръководителя на поделението, а за лицата, които нямат постоянен адрес в страната – от съответните длъжностни лица в териториално поделение на НОИ – С. – град. Получена е информация от [фирма], съгласно която сума в общ размер на 788, 98 лева е изтеглена от АТМ в чужбина на дати: 07.05.2021 г., 08.06.2021 г. и на 07.07.2021 г.

Издадено е разпореждане № РНП – 8 – 4 – 21- 01041420 / 30.11.2021 г., постановено на основание чл. 114, ал. 4, във вр. с чл. 113 и чл. 114, ал. 1 от КСО. С него С. М. А. е задължен да възстанови като наследник на Л. М. М. неоснователно получените пенсии за периода 01.05.2021 г. – 31.07.2021 г., ведно с лихвата по чл. 113 КСО.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от лице, което има правен интерес да обжалва решението на Директора на ТП на НОИ С. – град. Жалбата е подадена в преклузивния срок. Като такава тя се явява допустима за разглеждане по същество.

Жалбата е основателна.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган. По делото (л. 45) е приложена заповед № 1712 от 17.08.2015 г. на управителя на НОИ, с която Т. Б. В. е

назначен на длъжност Директор на териториално поделение на НОИ – С. – град с ранг IV старши за неопределен срок, считано от 15.08.2015 г. По делото (л. 46) е приложена и заповед № 1015 – 21 – 247 / 04.12.2018 г. на Директор на териториално поделение на НОИ – С. – град. С тази заповед М. Д. Л. – началник на сектор „Изплащане на пенсии – втори” е определена за длъжностно лице, на което е възложено ръководството на пенсионното осигуряване по смисъла на чл. 98, ал. 1, т. 1 и ал. 2, и чл. 99, ал. 1 КСО. Следователно и обжалваното решение на директор на ТП на НОИ С. – град и потвърденото с него разпореждане са издадени от компетентен орган.

Обжалваният административен акт е издаден в предвидената от закона форма.

Обжалваният административен акт обаче е издаден при съществено нарушение на правилата на АПК, които уреждат производството по издаване на индивидуални административни актове. На първо място, нарушена е разпоредбата на чл. 35 АПК. Разпоредбата гласи, че индивидуалният административен акт се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая и се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации. В самото обжалвано решение е посочено, че административният орган е разполагал с информация от банка [фирма], че сумата от наследствената пенсия е теглена от АТМ в чужбина. В жалбата до Директора на ТП на НОИ С. М. също е посочил, че една от дъщерите на брат му (посочена с малко име Х.) живее в И.. Посочил е и мобилен телефон. В производството по издаване на разпореждането, което е потвърдено с обжалваното решение на Директора на ТП на НОИ С. – град, също е подадена такава информация. По делото (л. 29) е наличен отговор от С. М., в който е посочено, че брат му от значителен период от време преди смъртта му е живеел в И. и той не е поддържал връзка с него. В своята съвкупност посоченото означава, че административният орган не е изяснил фактите и обстоятелствата от значение за случая. Съгласно чл. 114, ал. 4 КСО суми за пенсии и парични обезщетения, неоснователно изплатени за периоди след смъртта на правоимащото лице, се събират от лицето, което ги е получило, или солидарно от наследниците. За събиране на сумите длъжностното лице, на което е възложено ръководството на контрола по разходите на държавното обществено осигуряване в съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт или друго длъжностно лице, определено от ръководителя на поделението, издава разпореждане, което се връчва по реда на чл. 110, ал. 4. Разпорежданията подлежат на доброволно изпълнение в 14-дневен срок от връчването им. Съгласно чл. 85, ал. 7 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж неоснователно получените суми за пенсия след смъртта на пенсионера се възстановяват от лицето, което ги е получило, или солидарно от наследниците, заедно с лихвата по чл. 113 КСО. На практика административният орган не е положил усилия, за да установи кое лице е получило сумите.

На второ място, нарушена е разпоредбата на чл. 36, ал. 1 АПК, съгласно която доказателствата се събират служебно от административния орган, освен в предвидените в този кодекс или в специален закон случаи. Анализът на обжалваното решение води до извод, че административният орган е установил от приложено удостоверение за наследници (л. 25), че Л. М. има един единствен наследник – С. А.. Последният не е изпълнил своето задължение по чл. 14, ал. 1 от НПОС да уведоми в едномесечен срок компетентните органи, че брат му е починал. Следователно, според административния орган, той дължи и връщане на неправомерно получената сума.

Необсъдени са останали аргументите на С. А., че неговият брат има наследници и в И., както и че сумите са изтеглени отново в И..

Посочените процесуални нарушения са довели до неправилно приложение на материалния закон – отменително основание по чл. 146, т. 4 АПК. Съгласно чл. 114, ал. 4, изречение първо от КСО суми за пенсии и парични обезщетения, неоснователно изплатени за периоди след смъртта на правоимащото лице, се събират от лицето, което ги е получило, или солидарно от наследниците. Тежестта за доказване наличието на предпоставките по чл. 114, ал. 4 от КСО е на административния орган, който следва да установи, на първо място, неоснователното изплащане на претендираната сума и получаването ѝ от лицето, от което се претендира възстановяване. Административният орган не е ангажирал доказателства в тази насока. В тази връзка неоснователни са доводите, изложени в писмените бележки по делото, че ТП на НОИ не дължи служебна проверка на посочените факти. Те са били дължими още в производството по издаване на разпореждането и в производството по издаването на решението, на основание чл. 35 и чл. 36 АПК. Жалбоподателят отрича да е получавал сумите, като въвежда твърдения за получаването им в друга държава и от други лица.

В обобщение съдът намира, че оспореното решение и потвърденото с него разпореждане са издадени при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалноправните разпоредби, което е основание за тяхната отмяна съгласно чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК.

При този изход на делото претенцията на жалбоподателя за заплащане на сторените разноси следва да бъде уважена по отношение на адвокатското възнаграждение, което е в минимален размер от 300 лева и за което по делото е представено пълномощно с отразено в него плащане в брой на договорената сума.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, III отделение, 45 – ти състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на С. М. А., чрез адв. С. Решение № 2153 – 21 – 7 от 14.01.2022 г. на Директора на Териториално поделение на НОИ С. – град, както и потвърденото с него разпореждане № РНП – 8 – 4 – 21- 01041420 / 30.11.2021 г. на длъжностно лице по чл. 114, ал. 4 КСО.

ОСЪЖДА ТП на НОИ С. – град да заплати на С. М. А., ЕГН [ЕГН], сумата от 300 (триста) лева разноси по делото.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: